

PM om förvaring av vapen

Version 1.0 Claes Linder

1. Bakgrund

Rikspolisstyrelsen har den 27 november 2003 beslutat om nya föreskrifter och allmänna råd om vapenhandlares och vissa sammanslutningars förvaring av skjutvapen m.m. som publicerats den 11 december 2003 och ingår i RPS författningssamling som RPSFS 2003:13 och har FAP-nummer 556-2. Dessa regler finns på polisens hemsida www.polisen.se/ under Dokument/Författningar_lagar.

Man kan tro att dessa regler bara gäller vapenhandlare och skytteföreningar. RPS föreskrifter och allmänna råd om vapenlagstiftningen i FAP 551-3 (den som normalt kallas "fappen" eller "vapenfappen" har dock en hänvisning i ett allmänt råd till FAP 556-2. Där sägs att för enskilda personer med ett rätt så omfattande vapeninnehav så *bör* förvaringsreglerna för skytteföreningar ligga till grund för förvaringsvillkoren. Det betyder att RPS med FAP 556-2 också har ändrat reglerna för vapenförvaring för de skyttar som har många vapen. I vissa delar ska de jämföras med skytteföreningar när det gäller förvaringen.

2. Enskilda personers förvaring

2.1 Poängberäkning

Varje gång polismyndigheten prövar ett nytt vapentillstånd för enskild person så ska den också pröva om det behövs särskilda förvaringsvillkor. Här tillämpas för enkelhetens skull ett poängsystem som är konstruerat så här:

4 poäng	helautomatiska vapen
2 poäng	enhandsvapen
1 poäng	gevär som inte är helautomatiska
0 poäng	effektbegränsade vapen

Helautomatiska vapen är i de flesta fall militära vapen som det numera är närmast omöjligt att få licens på om man inte tillhör den högsta eliten i tävlingsskytte – typ k-pist och automatgevär.

Enhandsvapen är pistoler och revolverar oavsett kaliber. Det verkar som om även en fripistol hör hit, märkligt nog. Notera dock att dessa regler är allmänna råd och att det kan tänkas att polisen kan ha olika praxis här och att en fripistol kan få 1 poäng. Enhands svartkrutsvapen kan också vara diskutabla när det gäller att sätta poäng.

De allra flesta gevär får en poäng, även halvautomatiska. Till denna grupp sägs också höra fem- och sexskotts luftpistoler, som ju normalt kräver licens om de är av tävlingskvalitet.

Poängfria är licensfria standardmodeller av luftgevär och luftpistoler. Kolsyrevapen och fjädervapen räknas också hit. Ett extra pipset räknas inte som ett vapen och ger inte poäng. Äldre licensfria vapen ger inga poäng, naturligtvis inte heller vapen som gjorts obrukbara.

Den enskilde personens poäng summeras tillsammans med poäng för familjemedlemmar som bor i samma bostad. Det totala vapeninnehavet i hushållet ger poängsumman.

2.2 Förvaringskrav

Minimikrav för förvaring av vapen med licens:

1 till 20 poäng	godkänt säkerhetsskåp
21 till 40 poäng	godkänt valv eller värdeskåp
>40 poäng	godkänt valv eller värdeskåp samt godkänt larm till certifierad larmcentral

Säkerhetsskåp ska uppfylla lägst Svensk Standard SS 3492 Säkerhetsskåp eller motsvarande krav och vara certifierat av ackrediterat certifieringsorgan. Man kan nog utgå ifrån att de flesta säkerhetsskåp som sålts nya i Sverige de senaste åren uppfyller denna standard.

Det duger inte att skaffa flera säkerhetsskåp när man kommit över 20 poäng. Märk väl att det är hela det gemensamma hushållets eller rättare bostadens vapeninnehav som räknas. Har familjen över 20 poäng tillsammans så är det värdeskåp eller valv som gäller. För två skytteintresserade makar som dessutom har barn med egna vapen i huset så blir detta väldigt lätt ett stort problem.

2.3 Lika säkert förvaringsutrymme

Likställt med ett säkerhetsskåp är ett "lika säkert förvaringsutrymme". Härmed menas egentligen ett ännu säkrare utrymme, som t ex en vapenkassun (se proposition 1999/2000:27 sidan 50). Det är dock inte lika stora krav som på ett värdeskåp. För "ett lika säkert förvaringsutrymme" gäller följande minimikrav:

1. omslutande delar skall bestå av lägst 4 mm stålplåt
2. fogarna skall ha minst samma motståndsförmåga mot inbrott som övriga omslutande delar
3. regelverket skall ha kolvar i minst tre riktningar och vara av s.k. avlastad typ, vilket innebär att låsets spärrelement inte får belastas när regelverkets kolvar belastas i öppningsriktningen
4. låsmekanismen skall vara borrhyskyddad
5. en separat mekanism skall finnas som aktiveras vid inslagning eller sprängning mot låset, varvid mekanismen

skall spärra regelverket i låst läge.

6. regelverkets och bakkantsbeslagens ingrepp får inte vara mindre än 20 mm

7. nyckeln skall, när nyckellås används, kunna tas ur låset endast när regeln är fullt utlåst och förreglad

8. låset skall uppfylla Svensk Standard SS 3492 för säkerhetsskåp

2.4 Valv och värdeskåp

Med valv eller värdeskåp menas ett förvaringsutrymme vars inbrottskyddande förmåga uppfyller kraven i SS EN 1143-1 utgåva 1, Grade 3 och, med undantag för ett valv som är gjutet på plats, är certifierat av ackrediterat certifieringsorgan. Valvet eller värdeskåpet ska ha ett lås som åtminstone fyller kraven för säkerhetsskåp enligt SS 3492. Problemet med äldre värdeskåp och även med äldre valv är att de inte har tillräckligt bra lås.

Värdeskåp av typ V2 har som standard inte godkända lås enligt SS 3492.

Värdeskåp av typ V2S kan ha godkänt lås enligt SS 3492. En värdeförvaringstekniker skall ha certifierat skåpet för att det ska vara godkänd förvaring. Beträffande godkända lås se Det Norske Veritas hemsida www.detnorskeveritas.se och normen 158 Lås.

Värdeskåp av typ V3 är ofta av godkänd klass men så stora att de normalt inte är intressanta för enskilda personer.

Det billigaste nya värdeskåpet på marknaden lär kosta omkring 30 000 kr. Normalpris är annars 40 000 kr för de enklare modellerna. Ett problem med skåpen är att de är så tunga att de inte är tillåtna i många bostäder.

Militära kassuner saknar oftast lås som kan godkännas. Det finns också en rad andra problem med dessa som redovisas nedan under avsnitt 3.

Valv och värdeskåp skall vara certifierade av ett ackrediterat certifieringsorgan, (normalt genom en sk värdeförvaringstekniker) som är ackrediterat för uppgiften av SWEDAC enligt lagen om teknisk kontroll. Certifieringsorganet behöver inte vara svenskt men ska höra hemma inom EU/EES och fylla en europastandard SS EN 45 011. Det kan också finnas andra likvärdiga organ som kan ge ett certifikat.

2.5 Larm

För enskild person som har vapen för 41 poäng eller mera gäller i princip samma krav på larm som för en förening som har fler än fem övriga vapen, se avsnitt 3 nedan.

2.6 Skalskydd

Jag tolkar RPS föreskrifter så att för enskilda personer som har vapnen i sin bostad så gäller inte det höjda krav på skalskydd som gäller för skytteföreningar. I FAP 556-2 görs nämligen undantag för vapen som förvaras i en föreningsfunktionärs bostad vad gäller skalskyddet. En bostad är i allmänhet bättre övervakad och ett inbrott väcker större uppmärksamhet än i en avskilt belägen skyttepaviljong. Därför kan det vara motiverat med ett lägre krav. Å andra sidan har väl de flesta vapeninnehavare idag någon form av larm i bostaden.

2.7 När gäller de nya reglerna?

I princip gäller FAP 556-2 från den 1 januari 2004. Förvaring av vapen och ammunition som är godkänd före den 1 januari 2004 är dock fortfarande godkänd under hela 2004, men från år 2005 gäller de nya reglerna.

För de som har högst 20 poäng i skåpet är det ingen ändring. För de som har 21 poäng eller mer gäller det att se till att de nya kraven klaras per den 31 december. Observera att för den som söker ny licens, byter ut ett vapen eller till och med avyttrar vapen under 2004 så gäller de nya reglerna omedelbart! Polismyndigheten skall vid prövning av tillstånd även pröva om det behövs särskilda föreskrifter om förvaringen av vapnet. Det gäller alltså att tänka sig för ... Nu får man hoppas att polisen inte driver på när det är fråga om avveckling av vapen för att komma under 41 eller 21 poäng.

3. Sammanslutningars förvaring av vapen

3.1 Utgångspunkt

Det här avsnittet riktar sig mest till föreningarnas styrelser inom SPSF och är mer juridiskt uppbyggt än avsnittet om enskilda personers förvaring. Det är viktigt att föreningarna har helt klart för sig vad som gäller och vad jag stöder mig på. Det finns en risk för långa diskussioner med polismyndigheten och då är det bra att ha en gemensam plattform att resonera ifrån.

3.2 Grund för RPS föreskrifter och allmänna råd

Vapenlagen (11 kap. 2 §) bemyndigar regeringen att meddela föreskrifter om bland annat krav på sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på förvaring av ammunition. Regeringen får också delegera möjligheten att meddela föreskrifter till annan myndighet. Regeringen har i 9 kap. 1 § vapenförordningen utnyttjat den möjligheten och delegerat till RPS att meddela särskilda föreskrifter om sammanslutningars förvaring av tillståndspliktiga skjutvapen och förvaring av ammunition.

Regeringen hänvisar också tillbaka till 5 kap 2 § vapenlagen, där det står att skjutvapen som inte brukas skall förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert

förvaringsutrymme. RPS får meddela föreskrifter även i den delen och då gäller det inte bara föreningar utan även enskilda, vapenhandlare och myndigheter av olika slag.

Att RPS kan föreskriva hur skjutvapen skall förvaras är alltså klart. Hur licensfria skjutvapen skall förvaras får RPS däremot inte föreskriva något om. Här finns dock en regel i 5 kapitlet 2 § vapenlagen som säger att effektbegränsade skjutvapen får förvaras på ”annat betryggande sätt” så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem.

Intressant är formuleringen i vapenlagen att skjutvapen som inte brukas skall förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme. Läser man motiven till lagen framgår det dock klart att med ”annat lika säkert” utrymme menas valv eller värdeskåp eller något annat minst lika säkert utrymme. Någon lättnad i förvaringen är inte avsedd.

Regeringen ger RPS delegation att komma med föreskrifter. Hur är det då med de Allmänna råd, som RPS fogar in här och där i ”fapparna”. Föreskrifterna är polismyndigheterna skyldiga att följa och domstolarna är inte särskilt pigga på att gå ifrån dem när det som här är klart att RPS har fått ett bemyndigande att komma med föreskrifter.

Rätten att komma med Allmänna råd (kallades förr för rekommendationer eller anvisningar) har förvaltningsmyndigheter som har underordnade organ. Sådana råd binder inte någon men det är naturligtvis en fördel om man gör på samma sätt i olika delar av landet. Råden berör ofta områden där det finns rum för lite friare bedömningar efter omständigheterna i det enskilda fallet. Ta alltså ett Allmänt råd för vad det är, en rekommendation som i vissa lägen kan vara förhandlingsbar i diskussionen med polismyndigheten. Att försöka förhandla om en föreskrift leder dock inte någonstans.

Det kanske behöver förklaras att med ”sammanslutning” i vapenlagen menas inte bara SPSF, SSF, FSR, SkytteUO och andra som räknas upp i bilaga 1 till FAP 551-3 utan också kretsar, förbund och föreningar som är anslutna till dessa organisationer. Dessa sammanslutningar får beviljas tillstånd att inneha skjutvapen.

3.3 Särskilt farliga vapen och övriga vapen

RPS har i FAP 556-2 delat in tillståndspliktiga skjutvapen i två kategorier, *särskilt farliga vapen* och *övriga vapen*. Med särskilt farliga vapen menar RPS enhandsvapen och skjutvapen med helautomatisk funktion.

Att det finns ett litet spelrum i definitionen visas av det Allmänna råd som läggs till:
”Till kategorin särskilt farliga vapen kan räknas pistoler och revolverar samt kulsprutepistoler och automatgevär.”

Med övriga skjutvapen avser RPS allt annat som är tillståndspliktigt i vapenväg som kul- och hagelgevär, äldre vapen av olika slag, ej effektbegränsade luftvapen m.m. (se FAP 556-2 kapitel 3 § 2).

3.4 Förvaring hos förening

En förening skall förvara särskilt farliga vapen i ett valv eller i ett värdeskåp. Särskilt farliga vapen får aldrig hos föreningen förvaras i säkerhetsskåp – om inte skåpet står i ett godkänt valv. Detsamma gäller övriga vapen – men om det gäller högst fem övriga vapen finns en mindre lättnad som jag återkommer till.

Vad som menas med valv och värdeskåp har jag beskrivit under avsnitt 2.4 ovan.

3.4.1 Skalskydd

Ett problem för många föreningar är de ökade kraven på skalskydd. Om en förenings skjutvapen förvaras i ett valv eller värdeskåp på annan plats än i en föreningsfunktionärs bostad skall det fysiska skalskyddet i princip vara detsamma som hos en vapenhandlare.

FAP 556-2 säger att byggnad eller rum där vapen förvaras skall ha ett mekaniskt inbrottskydd som når upp till skyddsklass 2 enligt SSF 200:3 Regler – Mekaniskt inbrottskydd.

Reglerna för skyddsklass 2 är mycket omfattande och det finns inte utrymme för att beskriva dem i detalj här. Svenska Stöldskyddsföreningen (SSF) och flera försäkringsbolag har beskrivningar av kraven på sina hemsidor.

Allmänt kan sägas att väggarna inte får vara för klena. Sten och betong är helt tillräckligt. Enklare väggar av gipsskivor är inte godkända. Det finns möjligheter att förstärka väggarna med 1 mm stålplåt eller med 12 mm plywoodskivor förskjutna mot befintlig byggskiva och med kraftig skruv med max 10 cm mellan fästpunkterna. Förstärkningen ska vara på insidan.

Dörr ska helst inte ha fönster. Skulle den ha det så ska glas i dörr (och brandventilatorer) ha ett inkrypningskydd bestående av antingen

1. skyddsglas i klass P6B enligt SSEN 356 utgåva 1, eller
2. galler i klass 1 enligt SSF 012 Galler – Krav och klassindelning, fastställd juli 1993, eller
3. minst 6 mm tjock polykarbonat.

Om skalskyddet omfattar fönster i byggnaden så gäller ovanstående regler även för dem. Dessa krav innebär – om en hel byggnad skall skalskyddas – att det antagligen blir orimligt dyrt. De förstärkta fönstren innebär ett förhöjt krav på brandskydd, krav på nödutgångar, maximalt antal personer i lokalen och andra regler som

i praktiken innebär att en förening i stället bör överväga att bygga ett litet förrum till valvet eller värdeskåpet som blir mycket lättare att skalskydda. Det finns också andra lösningar med militär kassun i container modell större.

Dörr som fyller svensk standard SS 81 43 75 i lägst klass 2 eller europeisk standard SS-ENV 1627 lägst klass 3 godtas utan förbättringar. Det är dock viktigt att dörrens infästning i vägg är ordentligt gjord.

Svaga dörrar av trä kan förstärkas med stålplåt minst 1 mm, helst monterad på insidan, täckande hela dörrbladet och fäst så att den inte kan skruvas eller brytas loss.

Dörrar av stål eller plåt kan förbättras med brytförsvårande beslag längs hela låssidan så att en negativ brytvinkel erhålls.

Bakkantssäkring genom beslag eller stiftning med minst två karmstift får ses som obligatorisk om inte dörrkonstruktionen i sig gör det onödigt.

Det fysiska skalskyddet skall kompletteras med antingen personell bevakning genom väktare eller teknisk bevakning genom larm. Detta skalskydd kan undvikas endast om förvaringen avser högst fem övriga vapen.

3.4.2 Larm

En förenings valv eller värdeskåp skall vara larmat med ett larm som detekterar (reagerar) vid ett angrepp (exempelvis försett med seismiska detektorer). Det är inte bara valvet eller värdeskåpet som ska ha larm. Även skalskyddet runt ska ha larm.

En lämplig lösning är att valvdörren har larm med seismisk detektor medan skalskyddet har larm med rörelsedetektor. Överföring av larmet skall ske genom en fast uppkopplad ledning som skall vara kontinuerligt övervakad och larmet skall överföras till en larmcentral som fyller kraven enligt SSF Regler – Larmcentraler/Central remote monitoring stations. SSF 136, utgåva 3. Centralutrustning inklusive överföringsutrustning skall vara placerad inom larmskyddat område. Båda larmfunktionerna kan gå på samma ledning eftersom avbrott på ledningen automatiskt leder till att larmen löses ut.

Tiden för en insats efter larm skall, så långt det är möjligt, stå i relation till det fysiska skyddet, så att larmad personal kan vara på plats innan det fysiska skyddet har penetrerats.

En sådan kontinuerlig uppkoppling som krävs finns inte bara genom Multicom Security AB system Oden (knutet till TeliaSonera) med en sk multicom-sändare. När förbindelsen bryts så går larmet. Den lär inte gå att koppla förbi på något sätt. Det vimlar inte av certifierade larmcentraler, inte ens i Göteborgsområdet. Föreningarna har

här att räkna med en fast utgift till Multicom Security och larmföretaget som nog tillsammans inte kommer att understiga 500 kr per månad. Plus att det finns risk för falsklarm som kostar pengar.

Tiden för att larmad personal ska ta sig till platsen får inte vara längre än att inbrottet inte ska kunna ha genomförts innan personalen kommer fram. Med andra ord så krävs ett bättre fysiskt skydd ju längre tid det tar för en insats.

3.5 Undantag för övriga vapen

Om en förening har högst fem övriga vapen i valvet eller värdeskåpet så finns en specialregel som innebär att larmet skall detektera vid angrepp, larmöverföring skall ske genom en trådbunden överföring kombinerad med en trådlös uppringare och larmet skall överföras till minst två föreningsfunktionärer som kan ”utöva sådan tillsyn att risken för tillgrepp minimeras.” Centralutrustning och överföringsutrustning skall vara placerad inom larmskyddat område men det finns alltså inget krav på förbindelse med certifierad larmcentral. En lågbudgetlösning.

3.6 Ammunition

En ny regel är att ammunition inte får förvaras i samma förvaringsutrymme som skjutvapen. Det är alltså uteslutet att ha ammunitionen i samma värdeskåp som vapnen. Det står också att förvaring av ammunition skall ske i ett säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme. Man kan läsa reglerna så att finns vapnen i ett värdeskåp i det godkända valvet så kan ammunitionen i princip ligga framme på hyllorna. Är valvet det enda skyddet för vapnen så måste ammunitionen finnas utanför i ett säkerhetsskåp eller bättre i ett skalskyddat utrymme enligt vad som har sagts ovan.

4 Alternativ förvaring

4.1 Förvaring hos föreningsfunktionär

För föreningarna finns ett alternativ. Visar det sig att föreningens skjutvapen inte kan förvaras i föreningens egna lokaler eller i lånade/hyrda utrymmen är det möjligt att förvara dem hos föreningsfunktionär, vilket innebär lättnader i kraven på skåp och på larm. Dock får man då det inte helt enkla problemet med transporter av klubbvapen.

Med en föreningsfunktionär i FAP 556-2 menas inte vem som helst. Det är föreningens styrelse som ansvarar för förvaringen av klubbens vapen och ammunition och ska ha kontrollen över innehavet och att förvaringen är riktig enligt reglerna (17 kapitlet 1 § vapenförordningen). Styrelsen kan delegera det ansvaret till en föreningsfunktionär (eller flera). Praktiskt betyder det att styrelsen i ett protokollfört beslut ska utse den eller de som ska förvara vapnen. Antalet vapen osv behöver inte preciseras i protokollet eftersom polisen får de uppgifterna på annat

sätt, se nedan. Men i alla fall ska polisen ha ett utdrag ur protokollet.

Som jag förstår 9 kapitlet 3 § vapenförordningen måste föreningen också söka tillstånd hos polismyndigheten att få förvara vapen hos en funktionär. I denna ansökan preciseras vilka vapen det gäller. Naturligtvis är det en förutsättning att den utsedde funktionären har utrymme inom "sina poäng" att förvara vapnen.

4.2 Särskilt farliga vapen hos funktionär

Maximalt fem helautomatiska vapen eller högst tio enhandsvapen får förvaras i ett säkerhetsskåp eller i ett lika säkert förvaringsutrymme hemma hos en föreningsfunktionär. Skåpet behöver inte vara larmat.

Maximalt tio helautomatiska vapen eller högst tjugo enhandsvapen får förvaras i ett godkänt valv eller värdeskåp hemma hos en föreningsfunktionär. Inte heller här finns krav på larm.

Finns förvaringsutrymmet i ett garage eller förråd så måste detta vara låsbart och sammanbyggt med bostaden och det ska finnas en dörr mellan utrymmet och bostaden.

Beträffande helautomatiska vapen i säkerhetsskåp så bör polismyndigheten meddela särskilda villkor om delad förvaring.

Observera att funktionärens egna vapen räknas ihop med föreningens (liksom med egna familjemedlemmars vapen) när det gäller att bestämma hur många vapen som förvaras i bostaden.

4.3 Övriga vapen hos funktionär

Högst 20 övriga vapen får förvaras hemma hos en funktionär i ett säkerhetsskåp eller i ett lika säkert förvaringsutrymme, eller om förvaringen avser högst 40 övriga vapen, i ett valv eller i ett värdeskåp. Förvaringsutrymmet behöver inte vara larmat.

4.4 Blandad förvaring hos funktionär

Om funktionären har både särskilt farliga vapen och övriga vapen som tillhör föreningen så räknas poängen ihop på samma sätt som ovan. Gränsen för larm är alltså 41 poäng och det krävs valv eller värdeskåp över 20 poäng.

5. Dispens

Det finns en föreskrift i FAP 556-2 om att RPS kan meddela undantag från sina egna föreskrifter. Det betyder inte att någon enskild person eller förening eller något förbund kan få dispens för sin förvaring. Däremot skulle man kunna tänka sig att RPS gör ett undantag för en speciell vapengrupp, t ex fripistoler, och föreskriver att de

ska räknas som en poäng i stället för två.

6. Straff

Föreningens styrelse har ett kollektivt ansvar för att reglerna om förvaring av vapen följs, dvs det är föreningen som är ansvarig. En förening som inte följer reglerna kan räkna med att inte bara förvaringstillståndet återkallas utan även vapentillstånden är i fara.

7. Övergångsregler

Många föreningar får lägga mycket tid och kraft på att anpassa föreningens förvaring av vapen till de nya reglerna under 2004.

I princip gäller FAP 556-2 från den 1 januari 2004, men det godkännande av förvaringen av vapen och ammunition som föreningarna hade före den 1 januari gäller året ut. Detta under förutsättning att inget händer med vapeninnehavet. Den förening som är oförsiktig nog att söka tillstånd för nytt vapen under år 2004 har att räkna med att det nya reglerna gäller med omedelbar verkan i fråga om larmet och skalskyddet. Polismyndigheten skall vid prövning av tillstånd även pröva om det behövs särskilda föreskrifter om förvaringen av vapnet. Det gäller alltså att tänka sig för. Om ett tillståndsbevis innehåller förvaringsbestämmelser så får beviset inte lämnas ut förrän sökanden har visat att villkoren är uppfyllda (3 kapitlet 4 § vapenförordningen). Tillstånd på nytt vapen ska alltså inte ges förrän kraven enligt de nya reglerna är uppfyllda, i vart fall inte om polismyndigheten har bestämt förvaringsföreskrifter, och det är väl det vanliga. Det verkar också gälla om föreningen byter ut ett vapen eller till och med avyttrar vapen under 2004. Nu får man hoppas att polisen har lite överseende när det är fråga om avveckling av vapen.

Övergångsreglerna i FAP 551-3 gäller fortfarande. Det betyder att förvaring av skjutvapen får ske även i sådant skåp som före den 1 juli 1992 har provats och godkänts enligt då gällande norm för säkerhetsskåp eller bedömts som ett lika säkert förvaringsutrymme, om skåpet innehades den 1 september 2002. Godkännandet gäller längst till den 31 december 2010. Detta gäller oavsett om föreningen skaffar nya vapen.

Om skåpet överläts till någon annan så gäller godkännandet inte längre. Övergångsregeln gäller bara själva skåpet. Larm måste fortfarande skaffas om det behövs enligt FAP 556-2 och det fysiska skalskyddet måste anpassas om det krävs enligt samma FAP.